

Heroicarvm Et Ecclesiasticarvm Quaestionvm Libri VI.

Sex libris prioribus universa Regalium, Iurisdictionis Ecclesiasticorum
Temporalis Et Constantinianae Donationis ratio discuritur ... contra
profanas & vanas cuiusdam Bodini novitates

De Satvrnino Permvttationis Beneficialis (Etiam Triangvlaris) - iure
Commentarius ad omnes Pontificum Constitutiones hûc pertinentes;
contra sceleratas & impias Ecclesasticorum beneficiorum mundinationes &
heriditarias quasi successiones

Epo, Boetius

Duaci, M.D.LXXXIIX.

60 Permutare beneficia, etiam sine pacto, inhonestum esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61721)

de præbend. ne quid otiosè nunc repetamus.

Ait Pont. *In supplemento textus integri*; Sunt enim quidam qui præbendæ suæ cedunt & iuri renunciant, vt maiorem præbendam obtineant vel ex hoc certam summam pecuniæ consequantur: quod quidem honestati est contrarium, & simoniacâ proculdubio continet prauitatem. hætenus illud supplementû. quod seruit nobis non solùm ad intelligendum quanam vel qualis fuerit pactio de qua loquitur contextus reliquus, verum etiam ad perspiciendam permutationis beneficialis inhonestatem quantûlibet alia pactio pecuniaria nulla prorsus interueniat sed ad acceptandum beneficium aliud maius (quod aliunde fortassis offertur vacans) ea fiat resignatio. nam dum necessitas ad beneficium resignandum compellit (eo quod plura simul haberi temerique nequeant beneficia secundum ea quæ paulò superius breuissimè diximus) resignatio talis in manus ordinarij Collatoris fieri meritò debebat simpliciter, neq; permutationibus istis gratificatoriis esset indulgendum; prout ex variarum quæstionum superius disputatarum decisione patuit. quas quidem quæstiones & hæc de maioribus præbendis obtinendis clausula non nihil illustrat, quatenus videlicet inhonestû dicitur esse propterea præbendas minores ex causa permutationis missas facere; cum potius essent simpliciter (vti modò dicebatur) apud ordinarios resignandæ; vt pote quorum est pro sua religione suoque iudicio conferre præbendas, & non

60

Permutare beneficia, etiam sine pacto, inhonestum esse.

istorum possessorum pro libito suo suis gratificari vel sociis vel amiculis vel nepotibus bone pauperum tum clericorum tum cæterorum fortasse nepotaturis & inutiliter luxurioseque dilapidaturis.

Ait Pont. *generaliter itaque teneas quòd commutationes prebendarum de iure fieri non possunt.* Generaliter, id est pro regula generali. cuius regulæ ratio multipliciter patet ex nostro proœmio, & abs qua regula subditur mox exceptio.

Ait Pont. *presertim cum pactione premissa.* Non temere nec otiosè videtur posuisse Pontifex illud *presertim.* quando quidem & sine pactionibus aliis vllis pecuniariis vel de pecuniis addendis permutatio beneficiorum per sese sola inhonestam continet nûdinationem iuxta superius in proœmio tradita, nisi consensus accesserit Episcopi; quemadmodû sequitur. Sed quid & hic simonia latet, in permutatione quæ fit absque cõsensu quidem Episcopi attamen pecuniis non interuenientibus? Ita sanè videtur bono illi doctori Martino Navarro in suo manuali confessoriorum c. 23. nu. 100. in illatione tertia ex definitione declarationeque sua simoniæ. quoniam per huiusmodi permutationem quis vult dare (inquit) vel accipere aliquid pro quærendo aliquo spiritali quoddam pretium vel causam principalem & immediatam quærèdi illud licèt non sit pecunia vel pecuniis æstimabile, vt palàm est; licèt tamen licitè sit, si fiat auctoritate superioris;

c quia

61
An Simonia
cũ sit permuta-
tare beneficia
sine consensu
Episcopi.